

Kérem, juttassák el
sürgősen a *Női Szolgálat*
Osztály felelőséhez.
Köszönjük!

NŐI MISSZIÓ

A Női Szolgálatok Napja

2019. június 8.

Kelj fel, és világíts!

Írta: Raquel Arrais

a Hetednapos Adventista Egyház Generál Konferenciája
Női Szolgálatok Osztályának társigazgatója

Az anyagot a Hetednapos Adventista Egyház Generál Konferenciájának
Női Szolgálatok Osztálya készítette elő
12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904
women.adventist.org

Tartalom

A szerzőről	6
Istentiszteleti program	7
Prédikáció: Kelj fel, és világíts!	8
Gyermektörténet: A világítótorony őre	18
Seminárium: Világíts belül, világíts kívül, világítsunk együtt!	21

Női Misszió Osztály, Generál Konferencia,
Hetednap Adventista Egyház,
12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904,
2019. január 24.

Kedves szolgálattelvő testvérnők!

Örömmel köszöntünk benneteket! Micsoda kiváltság, hogy veletek együtt szolgálhatunk az adventista nőkért! Amikor országról országra utazunk, a találkozók, a projektek, a résztvevő testvérnők mindig áldást jelentenek számunkra. Imádkozunk, hogy Isten, Aki ismeri odaadásotokat, elhatározásaitokat, szolgálat iránti vágyatokat, mások szolgálatára tett erőfeszítéseiteket, a Vele való kapcsolatra buzdító és bátorító szavaitokat, gazdagon áldjon meg benneteket.

Köszönjük a Generál Konferencia Női Szolgálatok Osztálya társigazgatójának, Raquel Arrais-nak a lelkesedését, mellyel minket is ihletett, hogy keljünk fel és világítsunk Jézusért. Ennek a különleges napnak a témája: Kelj fel, és világíts! Az alapszöveget Ézsaiás 60:1-2-ben olvashatjuk: „Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt. Mert íme, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik.” Ebben az anyagban a nők felismerhetik, hogy Ézsaiás tiszta, világos, mennyei üzenetet adott számunkra, a szolgálatra való felhívás üzenetét.

A délutáni programban szintén felhívást találunk: Világítsunk erőteljesen! Ugyanakkor azt is megmagyarázzuk, hogy mit jelent belül, kívül és együtt világítani. Ezek a gondolatok tökéletes összhangban állnak az osztály missziójával, vagyis: táplálni, felszerelni, szolgálni. Minden résznek saját aranyzóvege és szemléltető anyaga van.

„Mert nálad van az életnek forrása; a te világosságod által látunk világosságot.” (Zsolt 36:10)

Imádkozunk, hogy Isten Igéje legyen a ti lámpásotok, lábaitok szöveteke és ösvényetek világossága, miközben az Ő szolgálatában visszatükrözitek az Ő dicsőségét.

Női Szolgálatok Osztály – Generál Konferencia

A szerzőről

Raquel Quiroz da Costa Arrais a *Kelj fel, és világíts!* című női missziós anyag szerzője.

Raquel Arrais a Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciája Női Szolgálatok Osztályának társigazgatója a marylandi Silver Springs-ben (AEÁ). 2005-ben választották ebbe a tisztségbe.

Szolgált már a Dél-amerikai Divízió Női Szolgálatok és Lelkészfelések Osztályának társigazgatójaként, majd a Gyermekosztály élére is megválasztották. Brazíliában nevelői és adminisztrációs tisztséget is betöltött.

Raquel Arrais elvégezte a Berrien Springs-i Andrews Egyetem Pasztorációs Szolgálatok mesterképzését, jelenleg pedig Libanonban, a bejrúti Közel-keleti Egyetem Arab Tanulmányok szakának mesterképzését végzi.

Szeret olvasni, gyalogolni és zongorázni. Reméli, hogy minél több nő elfogadja Isten hívását a gyülekezeti szolgálatra és misszióra. Kedvenc bibliaszövege Józsué 1:9.

Férje, Jonas lelkész, két felnőtt fiuk és három unokájuk van.

Istentiszteleti program Istentisztelet

Kelj fel, és világíts!

- **Ének:** Adventista énekeskönyv – 20 (Hála! Hála!)
„Adjatok hálát az Úrnak, magasztaljátok az Ő nevét,
hirdessétek a népek közt nagyságos dolgait,
mondjátok, hogy nagy az Ő neve.” (Ésa 12:4)
„Énekeljete néki, mondjátok dicséretet néki,
beszéljete minden csodálatos dolgairól.” (1Krón 16:9)
„Kiálts és örvendj, Sionnak lakosa,
mert nagy közötted Izráelnek Szentje!” (Ésa 12:6)
- **Kezdő ének:** Adventista énekeskönyv – 503 (Felnézzetek!),
vagy Adventista énekeskönyv – 505 (Boldog hírt harsog a kürt)
- **Ima**
- **Gyermektörténet:** A világítótorony őre
- **Tizedfelolvasás**
- **Kórus vagy zene**
- **Alapszöveg:** „Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt. Mert ímé, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik.”(Ésa 60:1-2)
- **Prédikáció:** Kelj fel, és világíts!
- **Befejező ének:** Adventista énekeskönyv – 524
(Vigyázzatok és imádkozzatok!)
- **Ima**

PRÉDIKÁCIÓ

Kelj fel, és világíts!

Írta: Raquel Arrais

Bevezető

Ma reggeli alapszövegünk Ézsaiás könyve 60. fejezetének 1. verse: „Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt.” Ézsaiás arra hív, hogy keljünk fel, és világítsunk, mert jön a mi világosságunk.

Ellen White erőteljes üzenettel kíséri a „Kelj fel, világosodjál” szöveget, mely mintegy a felhívás meghatározása: „Ha volt a hetednapos adventista történelemben olyan időszak, amikor szükség volt felkelni és világítani, akkor az az idő most van. Egyetlen olyan hangot se némissatok el, amely a hármass angyal üzenetet prédikálja, mert ez a szolgálat része. Senkinek ne engedjétek meg, hogy a világi hírnév elvesztésétől való félelmében elhomályosítsanak akár egyetlen fényugarat is, amely a Világosság Forrásából ered. Ezen utolsó napokban erkölcsi bátorság szükséges Isten munkájának végzéséhez, de ne az emberi bölcsesség lelkülete vezessen bennünket. Az igazság legyen a mindenünk. Akik a világban óhajtanak nevet szerezni maguknak, azok járjanak a világban.”¹

Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod – mondja Ézsaiás próféta.

A *felkelés* szó lábra állást, ülő, vagy fekvő pozícióból való felállást jelent. A „kelj fel” kifejezés értelme továbbá: „látható”, „elismert” vagy „felismert”, „felemelkedett”, „kimagasló”. Ez azt jelenti, hogy ma álljunk fel, álljunk lábra, emelkedjünk fel, legyünk láthatóak, elismertek. A „kelj fel” azt jelenti, lépj szintet, emelkedj egy magasabb szintre.

Magasabb szintre léptél? Egy miniatürizálódott világban élünk, olyannyira, hogy minden az ujjbegyünkben van. Az egész világ belefér egy lap-

1. Ellen G. White, *Christ Triumphant* (Hagerstown, Maryland: Review and Herald Publishing Association, 1999), 358.

topba, egy táblagépbe. Majdnem mindenki számára hozzáférhető a Wi-Fi, a Bluetooth, a Facebook, a Twitter, stb. Vajon a nagy sebességű eszközök, a magas szintű technológia arra utal, hogy az emberiség a civilizáció magasabb szintjére emelkedett? Egyesek szerint igen.

Bár az ismeretek és a kommunikációs lehetőségek ilyen fejlett tárháza vesz körül, mégis lebeg felettünk egy visszataszító és félelmetes sötét felhő, egy olyan sötétség, mely magába szív nemzetiséget, kort, nevelést, kultúrát, szakmát. Sötétség, mely kihívást jelent mindenünk emberisége számára, mely csökkenti lelkiségünket, különösen a miénket, akik hedned napi adventisták vagyunk.

Mi ez a sötétség, amiről beszélek? Nézz körül! Gondolj a gyülekezetedre. Vizsgáld meg a munkahelyedet. Elemezd az otthonod, az iskolád, a környezeted. Sötétség honol ezen helyek valamelyikén?

Nőként, nőként szolgáló nőként a következőket javaslom:

- Ameddig a világon minden harmadik nő valamilyen visszaélés áldozata, addig sötétség van a világban.
- Ameddig a nőket megcsonkítják, gyermekként férjhez adják, vagyonuk szerint osztályozzák, büszkeségből meggyilkolják, megerősokolják, testileg és lelkileg bántalmazzák, munkahelyükön hátrányos helyzetbe kényszerítik – sajnálatos módon lelkészeink otthonában és oktatási intézményeinkben is –, addig sötétség van a világban.
- Ameddig évente világszinten 1,2 millió gyermeket adnak el, addig sötétség van a világban.

Igen. A sötétség létezik. Sűrű, áthatolhatatlan, mindent betérítő sötétség. Nekünk, akik ebben a sötét világban élünk, akik belülről, kívülről érezzük a sötétséget, de akik vágyunk szolgálni lányainknak, nővéreinknek, anyáinknak, feleségünknek, nekünk szól Ézsaiás felhívása: „Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt. Mert ímé, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik.” (Ésa 60:1-2)

Ézsaiás ahhoz a néphez szól, aki az ő szolgálata után mintegy 120 évvel a babiloni rabság sötétségébe került. Ő tudja, hogy Izrael népe a múltban több sötét időszakot is átélt, mint az egyiptomi rabság és az asszír támadások korszaka. Ahhoz a néphez szól, amely már megszokta a sötétségtől való félelmet, amely látszólag minden reményét elveszítette. A próféta megjövendöli a félelemtől való felszabadulást, a reményt a kétségbeesésben.

Mintha ezt mondaná: A sötétség elérkezik, de nem kell örökre befedjen. A kétségbeesés éjszakájának múlnia kell, hogy helyet adjon egy fényes és dicsőséges hajnalnak. Isten kihívása és ígérete egyszerű: „Kelj fel, világosodjál.” Kelj fel! Szabadulj meg a félelemtől! Engedd elszállni a visszaélések sötétségét. Világíts az egyedül Istentől áradó világosság dicsőségében.

Annyira könnyű figyelmen kívül hagyni Ézsaiás szavait. Mégis, ha szeretnénk szembeszállni az előttünk kavargó viharral, ha megfelelően felkészülve várjuk az erkölcsi, társadalmi és kulturális kihívásokat, amelyek mindenhol érnek, meg kell tanulnunk megengedni, hogy Isten Igéje szóljon hozzánk.

Mit mond tehát Ézsaiás?

Egy világos üzenet

Elsősorban egy világos üzenet: Isten maga a világosság. A zsoldáros már biztosított erről: „Az Úr az én világosságom és üdvösségem: kitől félek?” (Zsolt 27:1) Izráel népe azonban, hozzánk hasonlóan, tévesen saját erejében bízott, önmagában fedezett fel fényt, melyet elegendőnek tartott az előtte álló út bevilágítására. Ez az önző hozzáállás a rabságba vezette. Ezekhez a bebörtönzött, önkezükkkel készített rabláncokban sínylődő emberekhez szól Isten Igéjének ígérete: „Keljetek fel önámításotokból, és nézzétek: Ő az Úr, a ti világosságotok. Ezzel a fénnel kezetekben és szívetekben keljetek fel, és világítsatok! (Ésa 60:1-2 – a szerző fogalmazása).

Amikor Izráel népe teret enged ennek a világosságnak – tükrözi Isten fényességét – a körülöttük élő népek is megtapasztalják a világosságot (3. vers), a hajnal fényét, egy új nap örömét. De ez az új nap nem a saját dicsőségük magasztalása, hanem a világszéles bizonyágtétel magasztos eseménye. Isten nemcsak kiszabadítja Izráelt a rabság sötétségéből, hanem világítóeszközzé teszi. Ez a jelentősége annak, hogy a népek, a pogányok megismerik, hogy Isten a világosság, és Ő az, Aki eloszlatja a sötétség minden formáját, és az Ő világosságát kiárasztja rájuk. Az Ő világossága legyőz minden emberi sötétséget.

Most helyezük ezt a prófétai ígéretet jelen valóságunkba. Értelme ma is ugyanolyan időszerű, mint Ézsaiás idejében volt. Jézus mondta: „Ti vagytok a világ világossága. (...) Úgy fényljék a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.”

(Mt 5:14,16) Jézus nem kéri a keresztényektől, hogy törekedjenek világítani, hanem arra kéri őket, hogy engedjék világosságukat kiáradni a világban.”²

Ez a kérdés lényege. Ha tudjuk, hogy világítani hívtunk el, akkor megengedjük, hogy fényünk szétáradjon körülöttünk. Életünk, cselekedeteink, szolgálatunk által az Atya dicsőségének fénye eloszlatja a társadalmi, kapcsolatbeli és erőszakos sötétséget, mely napjainkban körülvesz bennünket a világban.

Mit jelent számunkra Isten világossága lenni a világban? Hogyan fénylik Jézus világossága általunk?

Jézus világossága árad belőlünk, amikor elismerjük, hogy minden emberi lény Isten képére lett teremtve, és mindannyian Isten gyermekei vagyunk. Az Ő családtagjaiként el kell fogadnunk az emberi faj egységét: észak és dél, kelet és nyugat, fehérek és feketék, férfiak és nők, fiatalok és idősek. Amikor elfogadjuk ezt az egységet, a bennünk fénylő világosság általunk beragyog majd minden árnyékos sarkot, a visszaélések és a gyűlölet sötétségének zugait is beleértve.

Jézus világossága árad belőlünk a szeretet és a kegyelem cselekedetei által. Mint az Úr elhívott lányai, Ézsaiás látomásának beteljesedése vagyunk. Ilyen összefüggésben Jézus az Ő világosságának nevez bennünket, hogy árásszuk a Belőle áradó fényt. Szelíd életre hív el. Bátorít, hogy éhezünk és szomjazzuk az igazságot és a feddhetetlenséget. Elvárja, hogy visszatükrözzük Őt könyörületességünkkel, szívünk tisztaságával, békülékenységünkkel, házastársi hűségünkkel, megbízhatóságunkkal, békességre igyekvésünkkel, imádságunkkal és böjtünkkel. Ezek olyan engedelmisségi cselekedetek, amelyek visszatükrözik Jézus bennünk fénylő világosságát a minket körülvevő sötétségben.

Jézus világossága árad belőlünk, amikor megteremjük a Lélek gyümölcsét. Ez a következőkből tevődik össze: szeretet a gyűlölet világában, öröm a szomorúság közepette, békesség a konfliktushelyzetekben, türelem a türelmetlenségben, kedvesség az élet keserűségében, a gonoszt legyőző jóság, a csalást elűző becsületesség, a kemény terepen küzdő kedvesség, a kívánság féken tartása az önzés világában.³

2. E. G. White, *This Day with God* (Washington, D.C.: Review and Herald Publishing Association, 1979), 316.

3. Lásd: Gal 5:22-26 és Jak 3:17, 18.

Egy mennyei üzenet

Másodsorban Ézsaiás rámutat a ránk áradó világosság mennyei természetére. Amikor Isten világossága elúzi szívünk sötétségét, az teljesen átformálja és átalakítja életünket.

Lelkünket átalakítja Isten Lelke, hogy többé ne a magunkéi, hanem az Övéi legyünk: tegyük az Ő akaratát, járjunk az Ő útján, tegyünk bizonyágot az Ő dicsőségéről, öleljük át testvéreinket, és árásszunk világosságot, mely úzze el a minket körülvevő sötétséget.

Elmének felszabadul a bűn és a sötétség rabláncából. Gondolataink szabadon szállhatnak Isten felé, magunkévá tehetjük az Ő életszemléletét, Aki felveszi a harcot a világ sötétségével, és megújítja elménket. „Szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteteket.” (Róm 12:1)

Testünk aláveti magát a Szentlélek megújító erejének. Elismerjük, hogy testünk Isten szent temploma. Ezen szentség megőrzésének felelőssége nem csak saját testünkre érvényes, hanem mindenkire, akivel kapcsolatba kerülünk.

Szenvedélyeink felemelkednek a sötétség mélységéből, hogy megizeljenek egy Isten által számunkra előre előkészített tiszta és szent életet. A világosság átalakítja érzelmeinket és érzéseinket, hogy óvakodjunk az emberi kapcsolatok tiltott területeitől, és maradjunk Isten szeretetének és gondoskodásának határain belül.

Kapcsolatainkat már nem a haszon irányítja, hanem Isten átalakító világosságának lelki melege. Kapcsolatainkat már nem az ereinkben csörgező vér, hanem Jézus vére irányítja, amely által mindannyian az Ő gyermekei vagyunk.

Igen, a világosság hordozóiként át kell hatolnunk a sötétségben. Akkor világítunk, amikor nyilvánosan kiállunk az igazság és a becsület mellett a munkahelyünkön, otthonunkban, gyülekezetünkben. Akkor akadályozzuk a fény áramlását, amikor megengedjük, hogy büszkeségünk, féltékenységekünk, harcaink, visszaéléseink és erkölcstelenségünk uralkodjon. Ha gyűlöljük testvéreinket, ha gyönyörködünk a visszaélésekben, már nem világítunk és nem járhatunk a fényben.

A szolgálat üzenete

Harmadsorban Ézsaiás szolgáló életre int. A világosság terjesztését sok esetben valami rendkívül dicsőséges eseménynek tartjuk, amely csak valamilyen magasztos, erőteljes megnyilvánulásban jelentkezik. A próféta arra tanít, hogy a valódi világosság a szolgálatban jelenik meg.

A szolgálat kérdése a Szentírás egyik legmélyebb és egyben leggyakoribb témája. Ézsaiás megjövendölte könyvének 42. és 53. fejezeteiben, hogy a Messiás szolgaként, minden külső pompa nélkül jön le a földre. Kinézete a körülötte levők legalázatosabbja lesz. ***Mégis, ezen hétköznapi-ságba burkolva mutatkozik meg Krisztus valódi ereje: a szeretet, az alázat, az önfeláldozó szolgálat ereje.***

Jézus a szegények között élt, a kitaszítottak és az elnyomottak között dolgozott, felemelte a betegeket és a bántalmazottakat, majd végül egy kereszten halt meg. Mennyei erejének legmagasztosabb megnyilvánulása minden külső dicsőséget nélkülözött. Az erő és a dicsőség legerőteljesebb megnyilvánulása a sötétségben és a rútságban lett felfedve. Ezért volt az evangélium bolondság a görögöknek, botránkozás a zsidóknak és tréfa a rómaiaknak. Egyikük sem értette meg Jézus szolgálatának lényegét, sem a keresztről áradó megváltó kegyelmet.

Jézus valódi világossága a szolgálatban mutatkozik meg. A felkelésre és világitásra intő felhívás a Szentlélektől származó világosságra vonatkozik. Ez a sötétséget szétozlató világosság. Ez felhívás a szolgálatra. Álljunk fel, keljünk fel, emelkedjünk fel arra a szintre, amelyre elhívtunk. Már az Ábrahámnak tett első isteni ígéret magába foglalta, hogy a hit népe áldás forrása a pogányoknak, Isten népe példakép másoknak. Ha mi elhívásunk szerint élünk és szolgálunk, áldásban részesülünk. Engedelmességünk által a világ is áldásban részesül. A sötétség nagy mértékben szertefoszlik.

Egy kihívás

Negyedsorban Ézsaiás üzenete kihívás számunkra: legyünk mi az a világosság, amely eloszlatja a sötétséget. Jézus bátorít: „Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethetik el a hegyen épített város. Gyertyát sem azért gyújtanak, hogy a véka alá, hanem hogy a gyertyatartóba tegyék és fényl-

jék mindazoknak, akik a házban vannak. Úgy fényljék a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” (Mt 5:14-16)

Pál emlékeztet: „Mert valátok régen sötétség, most pedig világosság az Úrban: mint világosságnak fiai úgy járjatok. (Mert a világosságnak gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van), meggondolván, mi legyen kedves az Úrnak.” (Ef 5:8-10) Ez a mi elhívásunk. Fel kell fedoznunk, hogyan élhetünk Jézus tanítványaiként.

A felhatalmazás

Jézus felhatalmazott minket, hogy világítsuk be a sötétséget, és fedjük fel a gonoszsgot. „És ne legyen közösségetek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat.” (Ef 5:11)

A mi feladatunk érthető: világítsuk be lámpásainkkal a föld sötét zugait, szétozlatva a sötétséget. Ellen White így bátorít: „Isten különböző közösségekbe szórta szét gyermekeit, hogy az igazság világossága ragyogjon a világot elnyelő erkölcsi sötétség közepette. Minél sűrűbb körülötünk a sötétség, annál fontosabb, hogy világítsunk. Talán igen nehéz és próbára tevő körülmények közé kerülünk, ez azonban még nem bizonyíték arra, hogy nem pontosan ott élünk, ahová a gondviselés szánt minket.”⁴

Nekünk, nőknek a kihívás azt jelenti, hogy szakítsunk időt „kitűnni”. Milyen apró változásokat eszközölhetünk? Milyen szikrát lobbanthatunk fel, mely begyűjtsa Isten világosságát, hogy fény legyen abban a sötétségben, amelyben lányaink és nővéreink kénytelenek élni? Mi napjainkban a Női Szolgálatok Osztály kötelessége és feladata?

A szolgálattevő adventista nők hat kihívása

„Érints meg egy szívet, mondd el a világnak” – ez a Női Szolgálatok Osztály mottója. Küldetésünk segíteni a rászorulóknak. Ezt úgy próbáljuk teljesíteni, hogy célba vesszük azt a hat fő kihívást, amely a nőket világszinten érinti: visszaélések (bántalmazás), írástudatlanság, munkamennyiség, szegénység, egészségi állapot, oktatás.

4. E. G. White, *Bizonyágtételek*, 5. kötet (Mountain View, California: Pacific Press Publishing Association, 1889), 5T182.2.

1. Visszaélések, bántalmazás, erőszak: A statisztikák adatai szerint világszinten minden harmadik nő tapasztalt testi vagy nemi erőszakot élete során. Az évente 1,2 millió eladott gyermek 80%-a lány. E segélykiáltásra válaszként az Adventista Fejlesztési- és Helyreállítási Segélyszervezet (ADRA), valamint a Női Szolgálatok Osztály 2009 októberében nagyszabású **enditnow**[®] támogatási kampányt szervezett a nők és lányok elleni erőszak megállítására.

Azóta a világszéles Hetednap Adventista Egyház hét osztálya szövetséget kötött, hogy támogadják és felügyelik az **enditnow**[®] hatékonyságát és időszerűségét a Hetednap Adventista Egyház keretén belül. Ezek az osztályok felelnek azért, hogy ez a kezdeményezés aktívan működjön a Hetednap Adventista Egyházban: Gyermekosztály, Nevelési Osztály, Családi Osztály, Egészség és Mértékletesség Osztály, Lelkészi Szövetség, Női Szolgálatok Osztály, Ifjúsági Osztály. Mai kihívásunk az **enditnow**[®].

2. Szegénység: A világon mintegy 1,2 milliárd ember él mély szegénységben. Ezek 70%-a nő. A szegénység női alakot öltött. **Mai kihívásunk ezen hegek eltávolítása.**

3. Egészségügyi veszélyek: A nők egészségére leselkedő veszélyek közül megemlíjtjük a társadalmi, politikai és gazdasági tényezők által kiváltott érzelmi, társadalmi és fizikai fenyegetéseket. A nők egészségi állapota közvetlenül befolyásolja életminőségüket és családjuk jólétét. A gyenge egészségi állapot megakadályozza őket abban, hogy megfelelőképpen bekapcsolódjanak Isten munkájába. Ötből egy nő legalább egyszer depresszióba esik élete során. Az Egészségügyi Világszervezet adatai szerint 2020-ra a depresszió lesz a megbetegedések második kiváltó oka. **Mai kihívásunk ennek az elfogadhatatlan tehernek a kiiktatása.**

4. Munkamennyiség: Világszinten minden kultúrában jelen van a nők túlhajszoltsága. A nők végzik a munka kétharmadát, amely többek között túlórákat, alacsony béreket, megfeszített házimunkát, a gyermekek kizárólagos gondozását jelenti. Ebből kifolyólag nem marad idejük a személyes áhítatra, pihenésre, kikapcsolódásra, társadalmi és lelki növekedésre. **Mai kihívásunk a munka és a szabadidő közötti egyensúly megteremtése, a házimunka és a munkahelyi elfoglaltságok kiegyenlítése, hogy időt kínáljunk fel az elme fejlesztésére és a Szentlélekkel való közösségre.**

5. Oktatás: Az oktatás mindenki számára alapvető emberi jog. Annak érdekében, hogy a nők élvezzék az egészséges életet, élelemhez jussanak, jobb életet teremthessenek önmaguk és családjuk számára, szükségük van az oktatáshoz való egyenrangú hozzáférésre. **Mai kihívásunk, hogy minden szinten lehetőséget biztosítsunk a lányoknak a tanulásra.**

6. Írástudatlanság: A világ mintegy 163 millió analfabéta fiataljának 63%-a nő. A lányok még a gazdag országokban is kevesebb lehetőséget kapnak az oktatásra és a képzésre, mint a fiúk. Az írástudatlanság közvetlenül kötődik az alacsony társadalmi státuszhoz, a szegénységhez és a megromlott egészségi állapothoz. Az írástudatlanság szegénységben tartja a nőket, hiszen erősen korlátozza a gazdasági fejlődéshez való hozzáférést, így mind ők, mind gyermekeik a krónikus szegénység foglyai. Ennél is fontosabb, hogy amennyiben nem tudnak olvasni, a Bibliát sem olvashatják. **Mai kihívásunk minden nőnek átnyújtani az írás-olvasás ismeretéhez és a személyes fejlődéshez vezető ajtó kulcsát.**

Ez ma minden adventista kötelessége és felelőssége. Válaszoljunk ezekre a kihívásokra, keljünk fel, világítsunk ebben a sötétségben, amely a nőket kínozza. Tárjuk ki szélesre annak az új világnak a kilátásait, amelyet Jézus mutatott nekünk. Szabadítsuk meg otthonunkat, gyülekezetünket, munkahelyünket és közösségünket a visszaélésektől.

Következtetés

Mi vagyunk a világ világossága. Csökkentjük ennek a fénynek az erejét, sőt, egészen kioltjuk azt, amikor megengedjük életünkben a büszkeség, féltékenység, bántalmazás, vitatkozás, erkölcstelenség megjelenését. Arra hívtunk, hogy elmenjünk széles e világba, és bevilágítsuk a sötét zugokat. Hordozzuk lámpánkat, ne keveredjünk a többi lámpás közé.

Mindannyian egyénileg visszatükrözzük Isten dicsőségét. Felkértek, hogy lépjünk ki komfortzónánkból, és világítsunk a világban. Amikor nyilvános helyeken, munkahelyünkön és gyülekezetünkben kiállunk az igazságért, kegyelemért és becsületért, akkor vagyunk a világ világossága. Ez a te időd: kelj fel, és világíts!

Mondjuk együtt: „Mert nálad van az életnek forrása; a te világosságod által látunk világosságot.” (Zsolt 36:10)

Menjetek, és ne feledjétek: „Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt. Mert ímé, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik.” (Ésa 60:1-2)

A vezetőknek:

Kialakíthatok egy szemléltető kört is, egy-egy gyertyát gyújtva a Női Szolgálatok Osztály minden kihívásáért.

GYERMEKTÖRTÉNET

A világítótorony őre⁵

Egy történet Ellen G. White feljegyzéseiből

Mary édesapja az angol partok egyik világítótornyának volt az őre. A világítótorony fényei minden éjjel világítottak, vezetve és irányítva a hajókat, figyelmeztetve a sziklák és sekély partszakaszok veszélyeire. Mintha minden éjjel így kiáltott volna: „Vigyázzatok, hajósok, mert a sziklák és a homokpadok itt vannak. Figyeljete és hajózatok óvatosan, mert ha nem, elvesztek!”

Egyik délután Mary egyedül volt a toronyban. Édesapja a lámpákat tisztogatta és készítette elő estére. Mivel élelmet kellett vásárolni, átkelt a partra vezető stégen. Ez a stég a sziklák és homokpadok fölött vezetett át, és naponta csak két vagy három órát lehetett használni, az idő többi részében elöntötte a dagály. Az édesapa sietett, hogy még a vízszint emelkedése előtt visszatérjen. Közeledett az éjszaka, és vihar mutatkozott. A hullámok vadul csapkodták a sziklákat, és süvöltött a szél a világítótorony körül. Mary édesanyja már nem élt, és a kislány egyedül volt. Édesapja távozáskor bátorította, hogy ne féljen, mert ő hamarosan visszatér. Azonban a sziklák mögül néhány gonosztevő figyelte és követte Mary apját. Látták, ahogy a part felé veszi az irányt.

Kik voltak? Rablók, akik a parton várakoztak. Ha egy hajó zátonyra futott, vagy a szikláknak csapódott, odasiettek, de nem a matrózoknak segíteni, hanem kirabolni őket.

Ezek a gonosz emberek tudták, hogy csak egy kislány tartózkodik a világítótoronyban. Úgy tervezték, hogy az édesapát egész éjjel a parton tartják. Gazdagon megrakott hajóknak kellett ott elhaladniuk hajnal felé, és ezek a férfiak tudták, hogy ha a torony nem világít, a hajók a szikláknak csapódnak. Mennyire kegyetlenek és gonoszak voltak, hogy a hajósok vesztét várták.

5. Ernest Lloyd, *Scrapbook Stories from Ellen G. White's Scrapbooks* (Nampa, Idaho: Pacific Press Publishing Association, 1949, 2012). Engedélyezett felhasználás.

Mary édesapja megtöltötte a kosarát, és készült visszatérni a világítótoronyhoz. Amikor a stéghez érkezett, a rablók előugrottak és a földre teperték. Kezét, lábát kötéllel megkötözték, belökték egy fészerbe, ahol meg kellett várnia a reggelt. Hiába kiabált, hogy engedjék szabadon, csak gúnyolódtak szenvedésén. Két férfi gondjaira bízta, majd visszasiettek a partra.

„Ó, Mary, mihez kezdesz?” – kiáltott fel az apa a fészemben. – „Nem lesz világosság a toronyban. A hajók elsüllyedhetnek, és a hajósok elveszhetnek.”

Mary kinézett a keskeny kis ablakon a part felé, és arra gondolt, hogy édesapja jöhetne már. Amikor a kis helyiség órája elütötte a hatot, tudta, hogy a víz nemsokára elborítja a stéget. Eltelt még egy óra. Hétkor Mary még mindig a partot kémlelte, de az édesapja sehol. Nyolckor a víz már majdnem teljesen elfedte a stéget, csak éles szikladarabok látszottak itt-ott. – „Ó, apa, igyekezz!” – kiáltott Mary, mintha hallhatta volna az apja. – „Elfeledkeztél a kislányodról?” – Az egyetlen válasz azonban csak az egyre jobban emelkedő vizek robaja volt az üvöltő szélben. Mind a közelgő vihar előjelei. Azon az éjszakán biztos nem lesz fény a világítótoronyban.

Mary arra gondolt, mit szokott mondani az édesanyja: „Minden gondunkban imádkozzunk.” Gyorsan térdre borult és segítségért imádkozott: „Ó, Uram. Mutasd meg, kérlek, mit tegyek. Áldd meg apát, és vezesd haza biztonságban.”

A víz már ellepte a stéget. A nap több mint egy órája lement, és mire a hold felkelt volna, már fekete felhők borították az eget.

A rablók a stég mentén lépkedtek, kémlelték, hogy melyik hajó ütközik a part menti szikláknak. Azt remélték, hogy a világítótorony fénye nélkül a matrózok azt gondolják, hogy még mindig a nyílt tengeren hajóznak.

Ez idő alatt Mary elhatározta, hogy megpróbálja meggyújtani a lámpákat. De mit tehetett egy kislány? A lámpák túl magasan voltak, nem érte el őket. Gyufát vett elő, és nagy nehezen egy létrát is előhúzott. Többszöri próbálkozás után felfedezte, hogy a lámpák még mindig magasan a feje fölött vannak. Ekkor odatolt egy asztalt, majd arra állította a létrát. Felmászott a tetejére, de még mindig nem érte el a lámpákat. – „Ha lenne egy botom” – gondolta – „hozzákötnék egy gyufát, és úgy meggyújthatnám a kanócokat.” De nem talált sem botot, sem pálcát.

A vihar már szinte hurrikán erejével tombolt. A matrózok egyre keresték a világítótorony fényét. Hol lehet? Vajon rossz irányba hajóztak? Eltéváltak, nem tudták merre forduljanak.

Mindez idő alatt Mary apja azért imádkozott, hogy Isten viselje gondját a sötét és magányos világítótoronyban egyedül maradt kislányának.

A rémült és magányos Mary már majdnem feladta, amikor eszébe jutott az alsó szobában levő régi Biblia. De hogy is tehetné a lábát a Könyvre? Az Isten Szent Szava, amelyet anyja annyira szeretett és annyit olvasott. „Mégis most életet menthetnék meg így” – mondta magában. – „Vajon ha anya itt lenne, nem engedné, hogy elvegyem?”

Egy pillanat alatt felhozta a vastag könyvet, a létra lába alá helyezte, majd újra felmászott. Igen. Sikerült! Most már elég magasan volt. Meggyújtott egy kánócot, majd még egyet és még egyet, ameddig a lámpák fénye messzire ragyogott, bevilágítva a sötét vizeket.

Az apa a fészerből meglátta a fényt, és megköszönte Istennek, hogy segítséget küldött a veszély órájában. A matrózok észrevették a fényt, és messzire távolodtak a sziklaktól. A rablók is látták a fényt, és mérgesen távoztak, látva, hogy tervük kudarcba fulladt.

A lámpák egész éjszaka ontották fényüket a viharon át a háborgó tengerre, és amikor felkelt a nap, az édesapa is kiszabadult a fészerből. Hamarosan a toronyhoz érkezett és látta, hogy hűséges kislánya egész éjjel kötelességtudóan dolgozott.

(family.adventist.org/childrens-stories-keeper-of-the-light/Scrapbook
Stories of Ellen G. White. Engedélyezett felhasználás.)

SZEMINÁRIUM

Világíts belül, világíts kívül, világítsunk együtt!

[VILÁGÍTS BELÜL]

21 mód egy erőteljesebb lelki élet kiépítésére⁶

Írta: Victor M. Parachin

Engedélyezett felhasználás

„Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt. Mert ímé, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik.” (Ésa 60:1-2)

Mielőtt megtanulnánk, hogyan világítsunk ebben a sötét világban, meg kell értenünk, mit jelent, hogy az Úr Jézus legyen a sziklánk, menedékünk és mindenünk mindenben. A „21 mód egy erőteljesebb lelki élet kiépítéséhez” olyan utat mutat, amelyen haladva felkelhetünk és világíthatunk, bárhova küld minket Isten.

Mivel napjaink kultúrája mindinkább a vásárlóerőre, az anyagiasságra és az elvilágiasodásra támaszkodik, nem mindig könnyű táplálni lelkünket.

Most, amikor az idő nem kedvez a lelki növekedésnek, az a kihívásunk, hogy tápláljuk, gyógyítsuk, helyreállítsuk és megújítsuk lelki életünket. Íme 21 gyakorlati javaslat egy erőteljesebb lelki élet kiépítésére.

6. Victor M. Parachin. Engedélyezett felhasználás. <http://www.vibrantlife.com/?p=199>. “21 Ways to Build a Stronger Spiritual Life,” Spiritual Health, január 12.

1. Légy folyó, nem mocsár.

A Biblia mondja: „Aki hisz én bennem, amint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.” (Jn 7:38) Ne feledjétek, hogy a hegyi források szállítják a tiszta, életadó vizet, hiszen nem egy helyben állnak, hanem gyorsan csörgedeznek. A mocsár egy helyben áll. A mocsár elpusztítja az életet. A mocsár összegyűjti és magába zárja a belé folyó vizet. Ne legyünk olyan személyek, akik sokat gyűjtenek maguknak, és keveset engednek továbbfolyni.

Keresztényekként engednünk kell, hogy az áldások rajtunk átfolyva eljussanak másokhoz. Amikor összegyűjtjük és megtartjuk az áldásokat az életünkben, abba a veszélybe kerülünk, hogy lelkiileg egy helyben állunk, érzelmileg elhatárolódunk és szellemileg cinikussá válunk. Határozzuk el, hogy leromboljuk a gátat, és megengedjük, hogy az áldások folyama kiáradjon. A frissesség az adakozásban nyilvánul meg.

2. Azonosítsd az áldásokat.

Sokszor úgy haladunk át az életen, hogy nem is tudatosítjuk, mennyi jó van bennünk. Próbáljuk ki egy hétig a következő lelki gyakorlatot: az első nap végén azonosítsuk azokat az áldásokat, melyeket egy családtag által kaptunk. A második nap végén azokat, amelyeket egy szomszéd, a harmadik nap végén amelyeket egy barát, a negyedik nap végén amelyeket egy munkatárs, az ötödik nap végén amelyeket egy idegen, a hatodik nap végén amelyeket egy gyerek által kaptunk. A hetedik nap végén azonosítsuk azokat az áldásokat, amelyeket „egy ellenségtől” kaptunk.

3. Mondj áldást, mint Mózes.

A Biblia egyik legszebb és legmegindítóbb része a Mózes által kimondott áldás:

„Áldjon meg tégedet az Úr, és őrizzen meg tégedet.
Világosítsa meg az Úr az ő orcáját te rajtad, és könyörüljön te rajtad.
Fordítsa az Úr az ő orcáját te reád, és adjon békességet néked.”
(4Móz 6:24-26)

Legyünk kreatívak a beszédben, és szóljunk felemelő, bátorító, lelkesítő, áldó szavakat. Amikor felemelünk valakit, a mi lelkünk is erősödik.

4. Tápláld imaéleted.

Hosszabbítsuk meg az imában töltött időt, imádkozzunk együtt másokkal. Íme néhány javaslat: mondjuk el barátainknak, hogy bármikor van időnk imádkozni. Vegyünk részt rendszeresen az imacsoportok találkozóin. Jelentkezzünk egy imaláncba.

5. Tégy egy lépést a hitben.

A lelki növekedés azt jelenti, hogy időnként hittel előrelépünk. Mielőtt mindent pontról pontra lefektetnénk egy fontos feladat megkezdése előtt, miért ne hagyatkoznánk Isten irányítására, és engednénk, hogy a terv előrehaladjon? Ez azt jelenti, hogy hitben előrelépünk, bízunk Istenben, Aki megadja, ami a sikerhez szükséges.

6. Erősítsd valakinek a hitét.

Szakítsunk ma időt arra, hogy meggyógyítsunk egy sebzett szívet, kedvesen forduljunk oda valakihez, akinek barátra van szüksége, járuljunk hozzá egy szertefoszlott álom beteljesedéséhez. Tegyük ma meg minden tőlünk telhetőt, hogy visszatükrözzük Isten feltétel nélküli szeretetét.

7. Légy hálás.

Kezdjük minden napot hálaimával. Köszönjük meg Istennek az új napot. Tegyük ezt akkor is, amikor az előttünk álló nap semmi jót nem ígér. Zárjunk minden napot hálaimával az előző órákban kapott ajándékokért. Tegyük meg ezt akkor is, ha nagyon nehéz napunk volt.

8. Tégy bizonyosságot az útról.

Barátkozzunk össze valakivel, aki szintén keresi a lelki növekedés útját. Beszéljük meg, hogy hetente egyszer találkozunk, hogy együtt tanulmányozunk és elmélkedünk a lelki kérdésekről. Az egyik barátom Kanadában, Torontóban él. Nagyon elfoglalt, fontos ember. Hat hónapon keresztül hetente találkozott egy másik személlyel, és együtt tanulmányozták a Bibliát: „Bármilyen zsúfolt programunk is volt, egyszer sem halasztottuk el a találkozót. Minden héten egy nap találkoztunk az ebédszünetben a központi gyülekezetben, ahol rendelkezésünkre bocsátottak egy kis termet tanulmányozás céljára. Azok jó hónapok voltak, mindketten növekedtünk lelkiileg” – mondta. Figyeljük meg, hogy halad a lelki növekedés életünkben.

9. Szolgálj.

Keressünk alkalmat a közösség szolgálatára. Különösen olyan feladatokat vállaljunk el, amelyek nem kecsegtetnek jutalommal, mint például az utcai szemétyűjtés. Olvassunk Jézus tevékenységéről János 13:1-5-ben, majd elmélkedjünk erről.

10. Szakíts időt az egyedüllétre is.

Csendben, nyugalomban tudjuk eltávolítani gondolatainkat az élet gondjaitól, és a csendes magányban tudunk a legjobban Istenre összpontosítani. Töltsünk egy kevés időt távol a tömegtől, az élet zajától. Tegyük félre néhány percet, hogy egyedül maradjunk Istennel. „Az egyedül-lét szigorúbbá tesz önmagunkkal szemben, és szelídebbé másokkal szemben. Mindkettő jobbítja a jellemünk” – figyelte meg Friedrich Wilhelm Nietzsche gondolkodó.

11. Böjtölj és imádkozz.

A böjttel egybekötött ima gyakori szokás volt a bibliai időkben. Ezdrás 8:23-ban ezt olvassuk: „És böjtölénk és a mi Istenünkhöz könyörgének anakokáért, és meghallgatott minket.” A következő alkalommal, amikor azt kérjük tőlünk, hogy sürgősen imádkozzunk egy bajba jutott személyért, kapcsoljuk össze böjttel az imát.

12. Mondd el Istennek aggodalmaidat.

Ez a Biblia egyik legvilágosabb tanítása: „Vessed az Úrra a te terhedet, ő gondot visel rólad.” (Zsolt 55:23) Tegyük ezt minden alkalommal, amikor aggódunk valamiért.

13. Árassz szeretetet, bármerre mész.

Ez Teréz Anya tanácsa: „Árassz szeretetet, bármerre mész, elsősorban a saját otthonodban. Ne engedd, hogy azok, akik hozzád betérnek, ne jobb hangulatban és ne boldogabban távozzanak. Legyél Isten jóságának élő kifejezője. Legyen jóság az arcodon, jóság a szemedben, jóság a mosolyodban, jóság a meleg köszöntésedben.”

14. Alakíts ki helyes értékrendet.

Fedezzük fel, mi a fontos, és mi a kevésbé fontos. Tartsuk észben

George Bush volt amerikai elnök szavait: „Szerető, csodálatos családdal vagyok megáldva, és életem hátralevő részét azzal szeretném tölteni, hogy éreztessem velük, mennyire szeretem és értékelem őket” – mondta. – „Egyik legnagyobb megvalósításom, amelyen még mindig dolgozom, hogy sikeres nagyapa legyek. Szeretném, ha becsületességemért, szolgálato-
mért, családomért tartanának észben az emberek.”

15. Harcolj a kiválóságért.

A Biblia mondja: „Valamit hatalmadban van cselekedni erőd szerint, azt cselekedjed.” (Préd 9:12) Legyünk a lehető legjobbak életünk minden szakaszában, ahová Isten állított.

16. Használj, vagy veszítsz.

Isten bőven ellátott egyedi ajándékokkal és képességekkel. Használjuk ezeket, vagy elveszíthetjük őket. „Használd hűségesen ajándékaidat, és azok növekedni fognak. Gyakorold, amihez értesz, és még több ismeretre teszel szert” – írta Sir Edwin Arnold, tizenkilencedik századi költő.

17. Elmélkedj a Szentírásról.

A Biblia tele van a vigasztalás, bátorítás és bölcsesség igéivel. Válgják szokásunkká, hogy rendszeresen, fegyelmezetten olvassuk és tanulmányozzuk a Bibliát. Húzzuk alá a nekünk szóló verseket. Elmélkedjünk ezekről. Tanuljunk meg kívülről bizonyos részeket, hogy a jövőben, szükség esetén felidézhesük emlékezetünkben.

18. Légy megbízható.

Tegyük meg, amit megígértünk, függetlenül attól, hogy tetszik vagy sem. Teljesítsük minden feladatunkat, kicsiket és nagyokat egyaránt. Tetteink által mutassuk meg másoknak, hogy megbízható személyek vagyunk, akikre lehet számítani.

19. Kérd Istent, hogy tegyen ma áldássá.

Úgy válhatunk egészen különleges és csodálatos személlyé, ha kérjük Istent, hogy változtassa áldássá életünket. Tegyük meg ezt minden reggel, napi tevékenységünk elkezdése előtt. Mondjunk el egy rövid, egyszerű imát: „Drága Uram, tedd ma áldássá életem valaki számára.” Ezek után

figyeljünk minden személyre, akivel a nap folyamán találkozunk, mert Isten sokszor egészen meglepő formában válaszol imánkra.

20. Tölts minél több időt a természetben.

A zsoltárárók ezt tették. A természetből merítették a lelki tanulságokat. „Az eget beszélük Isten dicsőségét, és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat.” (Zsolt 19:2) „Mikor látom egeidet, a te ujjaidnak munkáját; a holdat és a csillagokat, amelyeket teremtettél: Micsoda az ember, hogy megemlékezel róla, és az embernek fia, hogy gondod van reá?” (Zsolt 8:4-5) „Hegyek emelkedének fel és völgyek szállának alá arra a helyre, amelyet fundáltál nekik. Határt vetettél, amelyet át nem hágnak, nem térnek vissza a földnek elborítására.” (Zsolt 104: 8-9)

21. Élj szabad akaratoddal.

Bármi történjék is életünkben, mindig szabadon dönthetünk. Választhatjuk az örömet a kétségbeesés helyett, a szeretetet a gyűlölet helyett, a megbocsátást a bosszúállás helyett, a növekedést az egy helyben topogás helyett. Ne feledjük, hogy egy krízishelyzet vagy a legjobbat, vagy a legrosszabbat hozza ki az emberből. A döntés a miénk!

[VILÁGÍTS KÍVÜL]

**Kelj fel, és világíts gyülekezetekben:
Vesd el a szolgálat magvát**

Írta: Heather-Dawn Small

„Mert ebben az a mondás igaz, hogy más a vető, más az arató.” (Jn 4:37)

Ezeket a szavakat Jézus mondta tanítványainak, miközben a samáriai asszonyt és a vele együtt érkező embereket figyelte. Őket mind a samáriai asszony vezette Jézushoz. A tanítványok visszatértek, és élelmet hoztak a Mesternek. De Ő nem a földi táplálékra vágyott. Ellenben ezt mondta: „Az én eledelem az, hogy annak akaratát cselekedjem, aki elküldött engem, és az ő dolgát elvégezzem.” (Jn 4:34) Jézus tudta, hogy földi életének célja az Atya akaratának teljesítése. Ismered Isten rád vonatkozó akaratát?

Miközben a felé közeledő tömeget figyelte, elmagyarázta a tanítványoknak, hogy az aratás, amit vártak, tulajdonképpen már elérkezett (lásd: Jn 4:35). Azonban most a következő szavairól szeretnék beszélni nektek. „És aki arat, jutalmat nyer, és az örök életre gyümölcsöt gyűjt; hogy mind a vető, mind az arató együtt örvendezzen. Mert ebben az a mondás igaz, hogy más a vető, más az arató.” (Jn 4:36-37)

Mit akart ezzel mondani Jézus? A vetés és az aratás folyamatára gondolva nem nehéz megérteni ezt a szemléltető példát és annak gyakorlati vonatkozását. Bizonyos emberek elvetik az evangélium magvát az emberek szívébe és életébe, mások pedig learatják azt a termést, amiért tulajdonképpen nem ők dolgoztak meg.

Megértettétek az Ő szavainak fontosságát? Biztos vagyok benne, hogy sokszor éreztétek már, hogy csak bizonyos emberek hivatottak az evangé-

lium „jó magvának” elvetésére és a termés learatására. Úgy véljük, hogy ezt a lelkészeknek, presbitereknek, evangélistáknak, képzett bibliamunkásoknak, könyvevangélistáknak, tanítóknak kell megtenniük. Sokan soha nem gondolunk arra, hogy Isten minket is elhívhat a vetésre vagy az aratásra. Azt gondoljuk, hogy ezek a feladatok és kötelezettségek másokra voltak bízva. Azonban a János evangéliumában található versek figyelmes tanulmányozása megváltoztathatja ezzel kapcsolatos szemléletmódunkat.

Jézus azt mondta, hogy vannak, akik aratnak, bár soha nem vetettek el magot. Feltevődik tehát a kérdés: „Ki vetette el a magot?” Bárki volt is az, csak a vetésre összpontosított. Nem érdekelte, ha másvalaki aratja le, amit ő vetett, vagy másvalaki kapja érte a dicséretet. Ő vetett, megosztotta az evangélium jó hírét.

Olvassunk el egy másik szöveget is, amely Isten velünk kapcsolatos céljairól beszél.

„Elmenvén azért tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében.” (Mt 28:19)

Itt Isten minden hívőt elhív, mindannyiunkat, hogy menjünk és mondjuk el a világnak. Természetesen mindannyian más formában mondjuk el, osztjuk meg az evangéliumot. Isten különböző ajándékokkal, képességekkel és lehetőségekkel áldott meg. Van aki tanár, van aki háziasszony. Van aki orvos, van aki építész. Bármilyen szakmát gyakoroltok a megélhetésért, ne feledjétek, hogy nem ez a legmagasztosabb célotok. Ez csak egy út, egy módszer, amelyet Isten felkínált számotokra, hogy teljesítsétek életcélotokat, vagyis „elmenvén” beszéljete a világnak Róla.

A tanárnő tehát kedvessége, türelme, becsületessége által beszél diákjainak. A háziasszony finom főztje, vendégszeretete, mások iránti gondoskodása, lelki- és imaélete példája által beszél családjának és szomszédainak. A munkások becsületes munkavégzése, szorgalma, nyugodt vérmérséklete, pontossága egy-egy néma prédikáció. És így tovább.

Sokféleképpen elvethetjük a magot, de a legjobb a szeretet magvait vetni a körülöttünk élő emberek életébe. Lehet, hogy nem tudunk megközelíteni valakit bibliatanulmányokkal. Lehet, hogy nem tudunk meggyőzni valakit a szombat megtartásáról. A szeretet magvait azonban bárkinek az életébe elvethetjük.

Egy idegen, egy munkatárs, egy barát, egy családtag, egy szomszéd – ez volt Jézus módszere (*A Nagy Orvos lábnyomán*, 143. old.) Ő az emberek

szeretetére összpontosított, és az Atyára irányította figyelmüket. Őszinte, szeretetteljes barátságokat alakított ki, melyek eredményeképpen az emberek bíztak Benne. Annyira szerette az embereket, hogy mindent megtett szükségleteik betöltésére. Jézus a szeretet magvait vetette az emberek életébe, és ezáltal a szívek megnyíltak, és beszélhetett nekik mennyei Atyjáról. Jézus a szeretet magvait vetette. Te is megteheted ezt? Igen, mindannyian megtehetjük.

Lehet, felteszed a kérdést: hogyan vetheted el a magot valakinek az életébe? Megosztok veled néhány javaslatot és ötletet:

- Szeretsz olvasni? Meglátogathatsz néhány idős személyt az öregek otthonában, és felolvashatsz nekik. Látogass meg kórházakat, és olvass fel olyanoknak, akik valamilyen ok miatt nem képesek erre. Lehet, hogy valamelyik szomszédod beteg, és örülne, ha valaki olvasna neki. Ezt jelenti Isten szeretete magvának elvetése.
- Szeretsz főzni? Készíthetsz valamilyen ételt egy beteg személynek. Lehet, hogy valaki gyászol. Őt is megvigasztalhatod egy tál meleg étellel. Megtaníthatod szomszédaidat vagy munkatársaidat egészségesen főzni. Süthetsz kenyeret, és elviheted egy hajléktalanszállóra, vagy egy új szomszédnak. Ez is a szeretet magvának elvetése.
- Szeretsz kézimunkázni? Készíthetsz képeslapokat és átnyújthatod azoknak, akikkel naponta találkozol a sarki boltban, a gyógyszertárban, vagy idegeneknek a repülőtéren vagy a szállodában. Hagyj nekik egy bátorító üzenettel ellátott üdvözlőt, néhány kedves szót, egy bibliaszöveget, amely felderítse napjukat. Így is vetheted a szeretet magvait.
- Idős vagy és nem tudsz már kijárni? Előveheted a telefonkönyvet, és minden nap felhívhatsz néhány embert, megkérdezheted, hogy imádkozhatsz-e gondoljaikért. Elámulsz, hogy milyen sokan mondják el idegeneknek a gondoljaikat, bajaikat, és kérik, hogy imádkozzanak értük. Ez is a szeretet magvainak elvetése.
- Köszönd meg a parkolóőr munkáját egy mosollyal. Ez is a szeretet magvának elvetése.
- Szeretsz meghallgatni másokat? Szakíts időt és hallgass meg embereket, akik kétségbeesetten szeretnék letenni fájdalmuk terhét.

Sokan alig várják, hogy valaki meghallgassa és megértse őket, helyeslje érzelmeiket. Ezt jelenti vetni a szeretet magvát.

- Ajánld fel, hogy segítesz a szomszéd gyerekeknek vagy a gyülekezet gyerekeinek a házi feladatok megoldásában. Ez is a szeretet magjainak hintése.

Lehet, hogy soha nem aratod le az elvetett mag termését. De ez is jó. Amikor Isten a magvetésben használ fel bennünket, Ő táplálja az elhintett magot, szeretetének magvait. Elküldi a Szentlélek esőjét, hogy segítse a kis növény kicsirázását. Más embereket is küld, akik hozzáadják a tápanyagokat, és meglocsolják a növekvő növényt. Majd Isten elküldi az aratókat. Lehet, hogy soha nem fogod megismerni ezeket az embereket, de ez is jó. Jézus megmondta, hogy egyesek vetnek, mások pedig aratnak.

Magvető vagy arató vagy? Még ha úgy is érzed, hogy kevesen vannak az aratók, a magvetésre mindenkit elhívott az Úr. A gyülekezet minden tagja részese annak a világméretű munkának, melyet Jézus bízott ránk.

A kérdés csak ez: mit teszel?

Segítsen Isten, hogy felfedezd a te részed: vetted a magot, vagy aratod a termést? Miután felismerted ezt, menj és használd fel ajándéodat, képességedet, talentumodat, tedd, amit szeretsz, hogy lelkeket nyerj Jézusnak, elhívva a szeretet magvait az emberek életébe.⁷

Evangélizációs forrásanyag – Női Szolgálatok Osztály

- Üdvözlőlapp – vesd a magot – és további kilenc üdvözlőlapp ötlet: <https://women.adventist.org/ministry-idea-cards>
- *A lelkek megnyerése mindenki feladata. A Női Szolgálatok Osztály evangélizációs kézikönyve:* <https://women.adventist.org/outreach-is-for-everyone>

7. *Outreach is for Everyone: Women's Ministries Evangelism Manual*, Appendix J, "Plant a Seed Ministry", írta: Heather-Dawn Small (Silver Spring, Maryland: General Conference Women's Ministries), 117, 118. old.

[VILÁGÍTSUNK EGYÜTT]

Az Ő fényének visszatükrözése

Írta: Raquel Arrais

„Ismét szóla azért hozzájuk Jézus, mondván: Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.” (Jn 8:12)

Isten csodálatos módon tudja felhasználni a nőket a munkájában. Szervezőképességük, szolgálatkészségük, szeretetük, együttérzésük, lelki józanságuk képessé teszi őket, hogy együtt tündököljenek és csodálatos fényt áraszsanak szerteszét.

Isten kész felhasználni bennünket. Mindig. Nemcsak az a feladatunk, hogy embereket hozzunk a gyülekezetbe. Egyes emberek még nem állnak készen. Ő azonban MINDIG kész úgy felhasználni, hogy mi magunk legyünk a GYÜLEKEZET a körülöttünk élőknek. Szolgáljuk őket, szeressük őket, hallgassuk meg őket.

Ezt teszi a Szentlélek a hívőkkel. Mi válunk templommá, fényforrássá, igazsággá, megbocsátássá, elfogadássá és híddá a menny és a föld között. Adja meg a Szentlélek mindannyiunknak ezt az érzékenységet, hogy felismerjük, hogy a gyülekezet nem az a hely, ahova elmegyünk, hanem **mi magunk vagyunk a gyülekezet**, bárhova megyünk.

Sokan élnek sötétségben ebben a romlott világban, és sürgős szükségük van Isten világosságára. Ők azonban nem nézhetnek közvetlenül Istenre. Ellenben láthatják Istent, amikor észreveszik az Ő világosságát tükröződni a mi életünkben, akik már kapcsolatban vagyunk Vele. Olyanokéban, mint te vagy én.

Ha teljes szívből szeretjük Istent, és átadjuk Neki az életünket, az Ő világossága erőteljesebben fénylik életünkben, visszatükrözi az Ő szeretetét, kegyelmét és mások iránti együttérzését, kivezetve az embereket a sötétségből és Hozzá irányítva őket.

Hogyan tükrözhetjük vissza „együtt” Isten világosságát?

Egymás között beszéljünk igaz, igazságos, becsületes, megbízható szavakat. Amikor beszélgetünk, válasszuk ki jól a témát, mondjuk el, mire emlékeztet és mit szeretnénk hangsúlyozni. Mindig tudunk negatív szavakat mondani, de pozitív dolgokat is mondhatunk. Válasszuk ez utóbbiakat. Amint azt Pál apostol is mondta: „Azért tehát törekedjünk azokra, amik a békességre és az egymás épülésére valók.” (Róm 14:19) Felelősek vagyunk szavainkért. Gondolatainkat, kimondott szavainkat naponta tápláljuk. Pál apostol arra int, hogy fejlesszük ki a jó gondolkodás ízlését. Arra bátorít, hogy gondolkodjunk csak jó, igaz, tisztességes, tiszta, szeretetteljes, építő, elismerő szavakban. Gondolataink befolyásolják tetteinket. Ha helyesen gondolkodunk, helyes meglátásunk és hozzáállásunk lesz, és örvendhetünk Isten békéjének. Ha Jézushoz szeretnénk hasonlítani, gondolkodjunk az Ő jellemén: igaz, tiszta, szeretetteljes jellemén⁸.

Ellen White is arra buzdít, hogy beszéljünk mindig kedvesen: „A kedves szó olyan a léleknek, mint a harmat és a csendes eső. A Szentírás azt mondja Krisztusról, hogy kegyelem áradt ajkára, hogy „...tudjam erősíteni a megfáradtat beszéddel” (Ésa 50:4). Az Úr nekünk is megparancsolja: „A ti beszédeitek mindenkor kellemetes legyen” (Kol 4:6), hogy „áldásos legyen a hallgatóknak” (Ef 4:29)”⁹.

Szövetkezzünk más nőikkel, hogy tegyük jobbá a világot.

Ismerjük el, hogy a rászoruló emberek szolgálata érdekében tett erőfeszítéseink jobb eredménnyel járnak, amikor más nőikkel együtt dolgozunk, mintha csak egyedül tennénk azt. Dolgozzunk együtt közös célok elérésére, adjuk össze talentumainkat, képességeinket, tehetségünket, eszközeinket és forrásainkat, hogy segítsünk a bajba jutottakon. Bízunk Istenben, hogy Ő csodálatosan megsokszorozza ajándékainkat és erőfeszítéseinket.

Mutassunk mindig a fény forrására.

Jézus mondta: „Úgy fényljék a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” (Mt

8. *Outreach is for Everyone: Women's Ministries Evangelism Manual*, Appendix J, Plant a Seed Ministry, written by Heather-Dawn Small (Silver Spring, Maryland: General Conference Women's Ministries), 117, 118. old.

9. E. G. White, *Boldog otthon* (Washington, D.C.: Review and Herald Publishing Association, 1952), 435. old.

5:16) A mondat első fele nem teljes. A második fele a magyarázat. Ha mindannyian tíz szomszéddal, baráttal vagy rokonnal megosztjuk Jézus világosságát, akkor már mondhatjuk, hogy elkezdtük bevilágítani a környezetünket és elvezetni az embereket a világosság valódi forrásához. Gondolatok valamire, amit naponta megtehettek, ami mások számára is látható, és ami a fény forrására mutat.

A második világháború idején egy szép, fiatal hölgy, Darlene Deibler Rose, férjével együtt a japán katonák fogságába esett, amikor Új Guineában szolgáltak misszionáriusként. A férjétől elválasztva egy női koncentrációs táborba vitték, ahol nyomorúságos, koszos, túlszűfolt barakkokban laktak és keményen dolgoztak az égető trópusi napsütésben.

Sima, fehér bőre nemsokára durva, napégette lett. Törékeny testét betegségek kínozták, amelyek következtében lábai megdagadtak, teste többi része szinte elszáradt.

Egy nap néhány fiú, akik szintén a koncentrációs táborban laktak, szégyenlősen azt mondták Darlene-nek, hogy szerintük úgy néz ki, mint egy filmcsillag. „Köszönöm, fiúk!” – válaszolta könnyekkel a szemében. Hónapok óta azt figyelte, hogyan múlik el, foszlik szerte egykori szépsége, és nagy áldást jelentett számára, hogy még vannak, akik így is szépnek látják. Tudta, hogy nem az ő szépségét csodálják, hanem Jézus Krisztus világosságát, amely a szívéből áradt.”¹⁰ A szívről van szó tehát.

Ellen White arra bátorít, hogy keljünk fel és világítsunk a szolgálatban Istenért, függetlenül attól, hogy kik vagyunk és hol tartózkodunk éppen.

„Ne higgyük, hogy ha csak kis fénnel rendelkezünk, akkor nem kell világítanunk. A világosság nagy értéke abban áll, hogy milyen erővel fénylik a világ erkölcsi sötétségében, hogy ne magunknak tetsszünk és magunkat dicsőítsük, hanem hogy mindenben Istennek adjunk tiszteletet. Ha Istent szolgáljuk, és munkánk megegyezik a képességgel, amellyel ő felruházott, akkor Ő nem vár el mást tőlünk.”¹¹

10. Darlene Deibler Rose, *Evidence Not Seen: A Woman's Miraculous Faith in the Jungles of World War II* (New York City: Harpers Collins, 1990).

11. E. G. White, *Astăzi cu Dumnezeu* (Washington, D.C.: Review and Herald Publishing Association, 1979), 98. old.

Mi csak akkor tudunk világitani, amikor az Ő dicsőségét tükrözzük vissza. Isten dicsőségét pedig csak akkor tükrözhetjük vissza, ha folyamatosan kapcsolatban vagyunk Vele, és naponta betelünk az Ő dicsőségének fényével. Ellen White így ír erről:

„Tudjuk, hogy a fényt adó lámpásoknak önmagukban nincs fényük. Nem tudnak maguktól megtelni olajjal. Ehhez hasonlóan a választottaknak is ki kell üríteniük az arany olajat az arany csövekbe. Amikor a mennyei tűz fellobban, ezekből égő, világító fényeket teremt. Szívünk nem tükrözhet vissza világosságot, ameddig nem vagyunk élő kapcsolatban a mennyel. Csak így világíthatunk folyamatosan, szent, önzetlen szeretettel Jézusért és minden, vére árán megváltott gyermekéért. Ha nem telünk meg folyamatosan az arany olajjal, a láng elalszik. Ha Isten szeretete nem élő elv életünkben, világosságunk megszűnik.”¹²

A mi Istennel szembeni elkötelezettségünk akkor válik nyilvánvalóvá, amikor naponta megtelünk az arany olajjal. Ez az élő kapcsolat Jézussal felfedi Iránta érzett szent, önzetlen szeretetünket. Ha szeretnétek, hogy életek világitson, hogy szívetek ragyogjon, nézzetek a fénybe, Jézus Krisztusra. Miért? „Mert nálad van az életnek forrása; a te világosságod által látunk világosságot.” (Zsolt 36:10)

Idézetek Ellen White tollából

„Isten Igéjéből mindig új világosság tárul fel annak, aki az igazság napjával összeköttetésben él. Ne engedjük, hogy arra a következtetésre jusson valaki: nincs több feltárandó igazság. Az igazság szorgalmas, imádságos kutatója Isten szavából tova ragyogó drága fény sugarakat talál. Még sok szétszóródott drágakő van, amit össze kell gyűjteni, hogy Isten maradék népének tulajdonává legyen. De a világosság nem azért adatott, hogy az egyház erőssége legyen, hanem hogy azokra áradjon, akik sötétségben vannak. Isten népének tovább kell adnia annak dicséretét, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívta ki őket. Krisztus azt mondta népéről:

12. Ibid.

»Ti vagytok a világ világossága« és a világosság küldetése, hogy fényljék és megvilágítsa a sötétséget.”¹³

„Az üdvösséget közvetlenül érintő minden egyes pont annyira világos lesz, hogy senkinek sem kell tévelyednie vagy sötétben botorkálnia.”¹⁴

„Isten Lelke munkálkodik az emberi szívekben, és akik indításainak engednek, azok a világ világosságaivá lesznek. Mindenfelé láthatóak, amint előre haladnak, hogy közöljék a kapott világosságot másokkal (...). Miközben szerteszét sugározzák fényüket, egyre többet és többet kapnak a Lélek erejéből, és a föld fénylik Isten dicsőségétől.”¹⁵

Javaslatok a szervezőknek:

A délutáni szemináriumot három nő mutassa be, mindenikük egy-egy részt az erre kijelölt anyagból.

13. E. G. White, *Tanácsok a szombatiskolai munkához* (Washington, D.C.: Review and Herald Publishing Association, 1938), 34.1.

14. E. G. White, *Étrendi és táplálkozási tanácsok* (Mountain View, California: Pacific Press Publishing Association, 1871), 692. old.

15. E. G. White, *A Szentlélek eljő reátok*, 183.4

